RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 66.950 van 24 juni 1997
in de zaak A. 61.091/X-4680.

In zake : Walter BOSMAN,
wonende te MELSELE,
Hugo Verriestlaan 6

tegen :

de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN, A. VAN der GRAESEN, C. COOMANS, M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Walter BOSMAN op 30 november 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

"- de beslissing van de Raad van Beheer dd. 30/9/1994 waarbij hij wordt afgedankt wegens beroepsongeschiktheid (...)
- de impliciete weigering hem te benoemen";

Gelet op het arrest nr. 51.775 van 27 februari 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 14 januari 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 juni 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker treedt op 1 april 1994 bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (V.M.W.) in dienst als hulparbeider B (specialiteit leidingen) op proef. Hij wordt aangewezen voor een functie bij de directie Oost-Vlaanderen met standplaats Beveren.

1.2. Op 20 juni 1994 stelt gewestelijk directeur De Ridder voor om de stage van verzoeker te verlengen "gezien de geringe inzet".

Dit voorstel wordt voorafgegaan door een ongunstige beoordeling door eerstaanwezend industrieel ingenieur Clemmen waarin het volgende wordt gesteld :

> "De periode van evaluatie is te kort, omdat betrokkene op 3 maand reeds 12 dagen verlof nam.
> De inzet is in elk geval onvoldoende en de voorgestelde doelstellingen werden niet bereikt. Door deze geringe inzet dient de stageperiode in elk geval verlengd.
> Wanneer er niet meer initiatief van betrokkene uitgaat, zullen zijn collega's het werk blijven doen en hebben zij er een toezichter bijgekregen. Dit stemt in geen geval overeen met de functie van een hulparbeider B".

1.3. Op 8 juli 1994 beslist de raad van bestuur de stage van verzoeker te verlengen met één maand.

Ingevolge zijn afwezigheid wegens arbeidsongeval van 22 juni tot en met 22 juli 1994 wordt zijn stage daarna nog verlengd tot 31 augustus 1994.

1.4. Op 14 september 1994 stelt eerstaanwezend ingenieur Clemmen voor om verzoeker af te danken wegens beroepsongeschiktheid. Dit voorstel steunt op de volgende beoordeling :

> "De ongunstige beoordeling betreffende de voorbije drie maanden en niettegenstaande het feit dat hij in de daaropvolgende periode nauwlettend gevolgd werd, was voor hem geen aanleiding om iets bij te leren door meer interesse of initiatief te tonen. Nooit heeft hij als eerste het werk aangevat en steeds moest hem gezegd worden doe dit of doe dat, zelfs voor de meest eenvoudige taken. De stagiair heeft dus duidelijk geen interesse voor zijn werk. Veel erger is echter dat hij niet de minste fierheid heeft over hetgeen hij verwezenlijkt of uitvoert. Het kan hem geen zier schelen dat de dallen die hij daags voordien aangelegd heeft weer verzakt zijn omdat hij niet vakkundig gedamd heeft.
> Zelfs na begeleiding zal hij over zes maand niet in staat zijn, zijn muterende collega's te vervangen.

Hierdoor werd de voornaamste doelstelling niet bereikt. Bovendien is de stagiair overduidelijk met de verkeerde instelling bij de V.M.W. komen werken.

Hij was er immers van overtuigd dat er bij een Openbare Dienst niet moet gewerkt worden, bovendien interesseert de taak van hulparbeider B hem niet.

De stagiair zegt luidop dat hij liever toezicht zou uitoefenen op de ploegen van de V.M.W. of van een aannemer.

Deze verkeerde instelling maakt hem totaal ongeschikt om de taak van een goede muterende collega hulparbeider B over te nemen".

1.5. Nadat verzoeker door de gewestelijke directeur werd gehoord, stelt deze op 23 september 1994 aan het hoofdbestuur voor om verzoeker wegens beroepsongeschiktheid af te danken.

1.6. Op 28 september 1994 wordt verzoeker, op zijn verzoek, door de directeur-generaal van de V.M.W. gehoord.

1.7. Op 30 september 1994 beslist de raad van bestuur om verzoeker af te danken wegens beroepsongeschiktheid.

Deze beslissing wordt met een aangetekende brief van 5 oktober 1994 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Bij wijze van opzeg wordt aan verzoeker een arbeidsovereenkomst van drie maanden aangeboden, welke ingaat op 1 september 1994;

2. <u>Over de ontvankelijkheid van het beroep</u>.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep niet ontvankelijk is in zover het gericht is tegen de impliciete weigering verzoeker vast te benoemen, aangezien hij niet bewijst dat hij op een vaste benoeming aanspraak kon maken;

2.2. Overwegende dat geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling de overheid de verplichting oplegt om een stagiair op het einde van de stage vast te benoemen; dat het voorliggend annulatieberoep derhalve niet ontvankelijk is in zover het gericht is tegen de impliciete weigering verzoeker vast te benoemen; dat de exceptie gegrond is;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 22 november 1991 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de Rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de Executieven en van de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen, en van de artikelen 28quinquies en 36 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel; dat hij ter zake betoogt wat volgt :

> "Het administratief statuut van de VMW, door de Raad van Bestuur goedgekeurd op 15/9/1989, was nooit het voorwerp van onderhandelingen met de representatieve vakorganisaties, zoals bepaald door de wet op het syndikaal statuut van 19/12/1974.
> Er dient te worden uitgegaan van het standpunt dat, zolang de VMW geen eigen administratief statuut heeft, dat volledig conform de bepalingen van de wet van 19/12/1974 werd opgesteld, het statuut van het rijkspersoneel, ook voordien van kracht, toepasselijk blijft.
> De door de VMW gevoerde handelswijze betreffende het verloop en de beëindiging van de stage van verzoeker is volledig in strijd met de bepalingen van het KB van 2/10/1937";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij verwijst naar de nota die zij in het administratief kort geding heeft ingediend; dat zij verder stelt dat het koninklijk besluit van 22 november 1991 tot bepaling van de algemene principes bij arrest nr. 47.689 van 31 mei 1994 door de Raad van State vernietigd werd, dat de

Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening geen uitgewerkt administratief statuut heeft en dat het statuut van het Rijkspersoneel niet naar analogie kan worden toegepast;

3.1.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat het koninklijk besluit van 26 september 1994 de bepalingen van het vernietigd besluit van 22 november 1991, meer bepaald artikel 16, § 1, heeft overgenomen; dat hij eraan toevoegt dat, door het ontbreken van een statuut grote onduidelijkheid werd geschapen, dat op willekeurige wijze toepassing wordt gemaakt van bepalingen die al dan niet in het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 voorzien zijn, en dat hij zich afvraagt aan welke bepalingen de partijen zich dienen te houden;

3.1.4.1. Overwegende dat artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 22 november 1991 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de Rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de Executieven en van de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen luidde als volgt :

> "§ 1. Voor de gevallen waarin de evaluatie leidt tot het besluit dat de stagiair geen voldoening schenkt bij de stage, beschikt de betrokkene over een recht op beroep bij een commissie die voor de ene helft samengesteld is uit leden aangewezen door de bevoegde overheid en voor de andere helft uit leden aangewezen door de representatieve vakorganisaties van het personeel. Die commissie heeft een advies- of beslissingsbevoegdheid";

dat het koninklijk besluit van 22 november 1991 bij arrest nr. 47.689 van 31 mei 1994 door de Raad van State vernietigd werd; dat de schending van dit koninklijk besluit derhalve niet als annulatiemiddel tegen de bestreden beslissing kan worden aangevoerd;

3.1.4.2. Overwegende dat, na deze vernietiging de algemene principes -met inbegrip van het voormeld artikel 16, § 1- bij koninklijk besluit van 26 september 1994, opnieuw werden vastgesteld en dit, enkele bepalingen uitgezonderd, met terugwerkende kracht tot 7 maart 1992: dat dit besluit, overeenkomstig artikel 190 van de Grondwet slechts verbindend was nadat het in het Belgisch Staatsblad was bekendgemaakt, d.i. op 1 oktober 1994; dat aan de verwerende partij bijgevolg niet kan verweten worden dat zij voorschriften die niet verbindend waren op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, niet heeft toegepast;

3.1.4.3. Overwegende dat, aangezien de V.M.W. door het decreet van 28 januari 1983 houdende oprichting van de instelling Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, gerangschikt werd onder de instellingen van categorie B, vermeld in artikel 1 van de Wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, de Vlaamse regering bevoegd is om, met inachtneming van de bij koninklijk besluit van 26 september 1994 vastgestelde algemene principes, het administratief statuut van het personeel van de V.M.W. te bepalen; dat tot nog toe voor het personeel van de V.M.W. geen administratief statuut werd vastgesteld; dat, in tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, uit het ontbreken van een administratief statuut echter niet volgt dat de bepalingen van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel op het personeel van de V.M.W. toepasselijk zijn; dat aan de schending van die bepalingen derhalve evenmin een annulatiemiddel kan worden ontleend; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert dat de bestreden beslissing genomen werd "zonder te voldoen aan de vereisten van de motivering"; dat hij vooreerst stelt dat de bestreden beslissing niet

formeel gemotiveerd werd, aangezien de feitelijke en juridische overwegingen die aan de basis ervan lagen er niet zijn in weergegeven; dat hij vervolgens betoogt wat volgt :

> "Verzoeker meent dat de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing en die hem niet formeel werden medegedeeld, gegrond zijn op het verslag dd. 14/9/1994 van de hiërarchisch overste van verzoeker.
> Verzoeker heeft de daarin gestelde beweringen steeds ontkend. Deze berusten trouwens niet op feiten of op concrete gegevens maar betreffen voornamelijk de mening van deze dienstchef, zodanig dat men ervan kan uitgaan dat het loze beweringen betreffen.
> De 'feiten' werden trouwens niet aan een verder onderzoek onderworpen, noch door de gewestelijke directie, noch door de Raad van Bestuur";

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de bestreden beslissing de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt waarop zij berust, dat verzoeker kennis had van de documenten waarnaar de beslissing verwijst en verzoeker derhalve kon weten op grond van welke feiten de beslissing werd genomen;

3.2.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat het stageverslag niet met concrete gegevens is gestaafd, dat het gaat om zeer algemene beweringen, die enkel kunnen aanvaard worden op voorwaarde dat zij gesteund zijn op zeer precieze feiten, met de aard van de tekortkoming, de datum waarop deze zich voordeed en de reactie erop van beide partijen, dat uit het dossier echter niet blijkt dat verzoeker, wat zijn werk betrof, werd terechtgewezen;

3.2.4. Overwegende dat de verwerende partij de bestreden beslissing met een aangetekende brief van 5 oktober 1994 als volgt aan verzoeker ter kennis heeft gebracht :

> "Gelet op de ongunstige beoordeling van uw verlengde stage heeft de Raad van Bestuur in vergadering van

> 30 september l.l. beslist U niet definitief te benoemen bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening";

dat, aangezien verzoeker de ongunstige beoordeling van zijn verlengde stage kende -de ongunstige beoordeling werd door hem als "gelezen en getekend maar niet akkoord" ondertekend- aan de formele motiveringsplicht voldaan is; dat de ongunstige beoordeling van verzoekers stage gebaseerd is op een verslag van eerstaanwezend industrieel ingenieur Clemmen, waarin, onder meer, gesteld wordt dat verzoeker "duidelijk geen interesse voor zijn werk heeft", dat hij "niet de minste fierheid heeft over hetgeen hij verwezenlijkt of uitvoert" en dat hij "zelfs na begeleiding (...) over zes maand niet in staat (zal) zijn zijn muterende collega's te vervangen" en "hierdoor de voornaamste doelstelling niet bereikt werd"; dat, in tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, deze ongunstige evaluatie niet zomaar kan worden afgedaan als "loze beweringen" die niet aan een verder onderzoek werden onderworpen; dat eerstaanwezend ingenieur Clemmen zijn eindbeoordeling op eigen waarnemingen en op het advies van sectoroverste Marc VANBEVER steunde; dat uit het door de verwerende partij ingediend dossier bovendien blijkt dat de zaak van verzoeker zowel door de gewestelijke directeur als door de directeur-generaal onderzocht werd; dat het tweede middel niet gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel aanvoert dat de bestreden beslissing genomen werd met schending van "de rechten van verdediging", daar hij door de raad van bestuur niet werd gehoord;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat verzoeker niet door de raad van bestuur moest worden gehoord en dat hij werd gehoord door de gewestelijke directeur en door de directeur-generaal;

3.3.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat hij had moeten worden gehoord door de raad van bestuur;

3.3.4. Overwegende dat de beslissing om een stage-doend personeelslid niet vast te benoemen een beslissing is die voor de betrokkene uiteraard ongunstige gevolgen heeft, zodat wanneer deze beslissing, zoals terzake, genomen wordt om redenen die de gedragingen en de wijze van presteren van het personeelslid betreffen, de betrokkene -ook bij ontstentenis van een bepaling die zulks uitdrukkelijk voorschrijft- vooraf in de gelegen-heid moet worden gesteld zijn standpunt uiteen te zetten; dat in de voorliggende zaak verzoeker zijn standpunt zowel voor de gewestelijke directeur als voor de directeur-generaal heeft kunnen uiteenzetten, zodat aan het voormeld beginsel van behoorlijk bestuur werd voldaan; dat bij ontstentenis van een bepaling die zulks voorschrijft het evenwel niet vereist was dat verzoeker ook door de raad van bestuur werd gehoord; dat het derde middel niet gegrond is;

3.4.1. Overwegende dat verzoeker als vierde middel de schending aanvoert van artikel 28sexies van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, doordat de arbeidsover-eenkomst die hem gedurende zijn opzeggingstermijn wordt aangeboden ingaat op 1 september 1994 -dus met terugwer-kende kracht- daar waar hij pas bij brief van 5 oktober 1994 in kennis werd gesteld van de beslissing hem niet vast te benoemen;

3.4.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat het voormeld koninklijk besluit van 2 oktober 1937 in casu niet van toepassing is;

3.4.3. Overwegende dat, zoals bij de bespreking van het eerste middel werd uiteengezet, het voormeld koninklijk besluit van 2 oktober 1937 niet op het personeel van het V.M.W. van toepassing is; dat het vierde middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **M. VRINTS.**